

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 8. november 2017
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Selina Rosenmeier
Sagsnr.: 2017-0037-0003
Dok.: 560057

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til lov om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer (L 33), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 31. oktober 2017.

Søren Pape Poulsen

/

Helene Bendtsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 (L 33) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere den interne henvendelse af 30. oktober 2017 fra Rejsearrangører i Danmark, jf. L 33 - bilag 4.”

Svar:

Lovforslag nr. L 33 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer blev fremsat for Folketinget den 4. oktober 2017. Forud herfor havde et udkast til lovforslag været i høring i perioden den 13. juli 2017 til den 25. august 2017.

Til brug for Folketingets behandling af lovforslaget fremsendte Justitsministeriet den 3. oktober 2017 en kommenteret høringsoversigt samt kopi af de modtagne høringssvar – herunder Rejsearrangører i Danmarks høringssvar – til Folketingets Retsudvalg. Justitsministeriet fremsendte endvidere den 13. oktober 2017 en supplerende kommenteret høringsoversigt samt kopi af et supplerende høringssvar modtaget den 22. september 2017.

Rejsearrangører i Danmark har i sin henvendelse til Folketingets Retsudvalg gentaget fire af de synspunkter, som Rejsearrangører i Danmark anførte i sit høringssvar, og som Justitsministeriet således har adresseret i den kommenterede høringsoversigt.

Rejsearrangører i Danmark anfører således bl.a., at direktivets og lovforslagets definitioner er komplicerede, og at der derfor er behov for klarhed om konsekvenserne af den nye lov om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer.

Justitsministeriet kan i det hele henvise til det af ministeriet anførte under pkt. 2.1 i den kommenterede høringsoversigt til lovforslaget. Heraf fremgår det bl.a., at det nye pakkerejsedirektiv i modsætning til det tidligere pakkerejsedirektiv er et totalharmoniseringsdirektiv. Det indebærer, at der som udgangspunkt ikke indenfor det område, som direktivet regulerer, vil kunne indføres eller opretholdes andre regler end dem, der følger af direktivet. Justitsministeriet har ved implementeringen af direktivet på den baggrund udformet lovforslaget og bemærkningerne hertil i tekstnær overensstemmelse med ordlyden af direktivets artikler og præambelbetragtninger. Det er sket for at sikre en fyldestgørende gennemførelse. Ved udarbejdelsen af lovforslaget har der således ikke – hverken i lovtekst eller i bemærkninger – kunnet gås videre, end hvad der er støtte for i direktivet og dets præambelbetragtninger. Det betyder, at Justitsministeriet ikke har kunnet fortolke

videre på direktivet, end der i dette, herunder i præambelbetragtningerne, er støtte for.

Rejsearrangører i Danmark anfører endvidere, at den nuværende praksis vedrørende erstatning i forbindelse med, at en rejsende accepterer at deltage i en erstatningspakkerejse, bør fastholdes.

For så vidt angår det af Rejsearrangører i Danmark anførte om de spørgsmål, det kan medføre, når den rejsende accepterer at deltage i en erstatningspakkerejse, har Justitsministeriet som anført under pkt. 2.4 i den kommenterede høringsoversigt med henblik på at klargøre retsstillingen på området, foretaget en præcisering af pkt. 2.7.3.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget herom. Således fremgår det nu bl.a. af pkt. 2.7.3.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at en rejsende, som efter den gældende pakkerejselov deltager i en anden pakkerejse, som den rejsende tilbydes af arrangøren, skal betale prisforskellen, men som udgangspunkt har ret til erstatning for et eventuelt tab som følge af, at arrangøren ikke kan opfylde de oprindeligt aftale vilkår, medmindre der foreligger en ansvarsfrihedsgrund. Efter den foreslåede ordning vil retsstillingen for en rejsende, som accepterer en erstatningspakkerejse, være den samme som efter gældende ret.

Justitsministeriet kan på den baggrund i det hele henvise til det af ministeriet anførte under pkt. 2.4 i den kommenterede høringsoversigt til lovforslaget.

Det bemærkes dog, at det beror på en beklagelig fejl, at det i pkt. 2.4 i den kommenterede høringsoversigt er angivet, at Dansk Industri i sit høringssvar har anført, at der er behov for den pågældende præcisering, idet det rettelig er Rejsearrangører i Danmark, der har fremsat en bemærkning herom i det af foreningen fremsendte høringssvar til lovforslaget.

Herudover anfører Rejsearrangører i Danmark, at det bør være en offentlig myndighed, der vurderer, om der på rejsedestinationen eller i umiddelbar nærhed heraf indtræffer uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, der medfører, at en rejsende i medfør af lovforslagets § 15, stk. 2, kan afbestille en rejse inden pakkerejsens begyndelse. Endelig anføres, at adgangen til at afbestille i sådanne situationer bør have en tidsmæssig begrænsning på 14 dage, som det er tilfældet efter den gældende pakkerejselov.

For så vidt angår de to anførte synspunkter om den rejsendes adgang til at afbestille en pakkerejse inden pakkerejsens begyndelse på grund af uundgå-

elige og ekstraordinære omstændigheder på rejsedestinationen eller i umiddelbar nærhed heraf, har Justitsministeriet som anført under pkt. 2.5 i den kommenterede høringsoversigt foretaget en præcisering af pkt. 2.8.3.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget herom, således at det er klargjort, at den foreslåede regel, hvorefter den rejsende har krav på at få tilbagebetalt samtlige beløb, der er betalt i henhold til aftalen, i det væsentlige svarer til den gældende § 9, stk. 3, i pakkerejseloven.

Den rejsendes adgang til at afbestille en pakkerejse på grund af krigshandlinger, naturkatastrofer, livsfarlige smitsomme sygdomme eller andre hermed ligestillede begivenheder begrænses dog ikke efter direktivets artikel 12, stk. 2, til et tidsrum af 14 dage før pakkerejsens påbegyndelse, som tilfældet er efter den gældende pakkerejselovs § 9, stk. 3, 1. pkt. Det centrale for bestemmelsen er – i lyset af direktivets præambelbetragtning nr. 31 – at der på rejsedestinationen eller i umiddelbar nærhed heraf indtræffer de nævnte uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, som gør det umuligt at rejse sikkert til destinationen.

For så vidt angår det af Rejsearrangører i Danmark anførte om, at der er behov for at præcisere pkt. 2.8.3.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, således at det fremgår, at sikkerheds- og sundhedssituationen på rejsedestinationen skal vurderes af en offentlig myndighed bemærkes det, at det bl.a. fremgår af pkt. 2.8.3.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at der ved vurderingen af, om der er tale om uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, som væsentligt berører leveringen af pakkerejsen, må antages, at den rejsendes personlige forhold i et vist omfang kan tillægges vægt, f.eks. hvis sundhedsmyndighederne fraråder en bestemt persongruppe at rejse til en given destination.

Det bemærkes i relation hertil, at det må antages at f.eks. offentlige myndigheders officielle vurderinger endvidere kan tillægges vægt i forbindelse med vurderingen af, om der i et konkret tilfælde er tale om uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder på en given rejsedestination eller i umiddelbar nærhed heraf, som væsentligt berører leveringen af pakkerejsen. Den endelige fortolkning heraf henhører dog under domstolene.

Justitsministeriet kan på den baggrund i det hele henviser til det af ministeriet anførte under pkt. 2.5 i den kommenterede høringsoversigt til lovforslaget.

Den kommenterede høringsoversigt til lovforslaget er omdelt som bilag 1 til L 33, Retsudvalget, 2017-18.